

МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Газета виходить з 24 червня 1928 року

№15-16 (2957-2958)

П'ятниця,
29 вересня 2017 року

Ціна договірна

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Газета нагороджена срібною медаллю Всеукраїнського конкурсу «Вища школа»

ВІТАННЯ

Шановні викладачі, співробітники та студенти!

Щиро вітаю вас із початком нового навчального року!

День знань – це хвилююче і незабутнє свято, яке завжди асоціюється з початком нового шляху. А для першокурсників має особливе значення, адже вони вперше переступають поріг університету вже як повноправні студенти.

Дорогі друзі, саме зі вступу до університету починається пошук себе, свого призначення в цьому житті. Ви обрали одну з найскладніших, проте разом із тим і цікавих спеціальностей. У ваших руках буде знаходитися не тільки здоров'я людини, а й найцінніше – життя. І нехай період навчання не завжди буде легким, всі труднощі варто подолати заради кожного врятованого вами пацієнта.

Медик – це не тільки вибір життєвого шляху, а й покликання, яким ви будете керуватися все своє життя. Це нелегка праця і величезна відповідальність, проте ніщо не зрівняється з тим почуттям, коли ви бачите результати своєї роботи. За роки навчання ви отримаєте необхідні знання про сучасну медицину й практичні навички, навчитеся самостійно приймати рішення і будете готові до виконання свого професійного обов'язку.

Вельмишановні колеги! Треба відзначити, що кожен новий набір студентів – знаменна подія для університету. Бути викладачем – це велика праця, адже протягом усього життя педагог постійно вдосконалює і примножує свої знання, передаючи їх не одному поколінню студентів, і деякою мірою несе відповідальність за їх подальшу долю і рівень їх професійності.

Від щирого серця бажаю молодому поколінню захоплюючої подорожі до світу знань, викладачам – оптимізму й здоров'я, а батькам – мудрості й терпіння. Нехай цей навчальний рік стане для всіх вас відправною точкою до підкорення нових вершин.

Ректор університету **Володимир Лісовий**

КАЛЕНДАР ЗНАМЕННИХ ДАТ

Гулевич Володимир Сергійович (18(30)11.1867–1933) – 150 років з дня народження академіка АН СРСР (1929), доктора медицини, професора, завідувача кафедри медичної хімії медичного факультету Харківського університету (1899–1901).

Капкова Зінаїда Іванівна (11(24)10.1917–1987) – 100 років з дня народження доктора медичних наук, професора, завідувача кафедри дитячих інфекційних хвороб (1965–1985).

Панков Євген Якович (05.10.1932–26.07.1995) – 85 років з дня народження академіка Української академії національного прогресу, доктора медичних наук, професора, завідувача кафедри гістології, цитології та ембріології ХМІ (1976–1995).

Платонов Костянтин Іванович (18(30)10.1877–06.08.1969) – 140 років з дня народження заслуженого діяча науки УРСР (1957), доктора медицини, професора, завідувача кафедр нервових та душевних хвороб (1922–1928) та факультетської неврології ХМІ (1923–1928).

Подрез Аполлінарій Григорович (18(30).11.1852–09.11.(22.11)1900) – 165 років з дня народження доктора медицини, професора, завідувача кафедри госпітальної хірургії медичного факультету Харківського університету (1894–1990).

Попандоупо Іван Васильович (12(24)11.1882–лютий 1938) – 135 років з дня народження відомого акушера-гінеколога, професора, піонера в галузі жіночої урології, засновника першої державної акушерсько-гінекологічної лікарні в Харкові (1921).

Сурукчі Степан Гаврилович (22.12(03.01)1862–22.01.1932) – 155 років з дня народження доктора медицини, професора, засновника і першого завідувача кафедри оториноларингології ХМІ (1922–1930).

Томлін Сергій Аркадійович (07(19)10.1877–19.07.1952) – 140 років з дня народження доктора медицини, професора, завідувача кафедри соціальної гігієни ХМІ (1925–1932).

Ценковський Лев Семенович (1(13)10.1822–25.09.(07.10)1887) – 195 років з дня народження відомого ботаніка, протозоолога і мікробіолога, члена-кореспондента Петербурзької академії наук, ординарного професора ботаніки Харківського університету (від 1872).

Шмундак Давид Юхимович (23.12(04.01.1888)1887–1970) – 130 років з дня народження доктора медичних наук, професора, завідувача кафедри акушерства та гінекології ХМІ (1939 – 1953), декана педіатричного факультету (1939–1942).

Шупик Платон Лукич (28.11(10.12)1907–1986) – 110 років з дня народження заслуженого лікаря України, професора, Міністра охорони здоров'я УРСР (1952–1969), директора 2-го Харківського медичного інституту (1940–1944).

ВІТАЄМО З ПОЧЕСНИМ ЗВАННЯМ!

Ректор Харківського національного медичного університету **Володимир Лісовий** отримав звання «Почесний громадянин Харківської області».

Відповідне рішення 31 серпня затвердили депутати Харківської обласної ради під час проведення чергової XII сесії.

Колектив нашого вишу щиро вітає Володимира Миколайовича із визнанням його заслуг і досягнень та бажає подальших успіхів і наснаги у справі розбудови медицини, науки і освіти в університеті, місті, області та державі!

ВІТАЄМО З ПРИЗНАЧЕННЯМ!

14 серпня голова Харківської обласної державної адміністрації **Юлія Світлична** провела робочу зустріч із радниками, що забезпечують взаємодію з громадськістю.

Під час зустрічі **Юлія Олександрівна** представила двох нових радників голови ХОДА, серед яких **Наталія Куфтеріна** – кандидат медичних наук, голова Ради молодих учених при Міністерстві охорони здоров'я України, Ради молодих учених при Харківській обласній державній адміністрації, а також Ради молодих учених при Харківському національному медичному університеті. **Наталія Куфтеріна** опікуватиметься питаннями забезпечення зв'язку між керівником області та молодими науковцями.

КРИЗЬ ЧАС І ПРОСТІР НАВЧАННЯ ВОНИ ВИБОРОЛИ ПРАВО СТАТИ СТУДЕНТАМИ МЕДИЧНОГО ВИШУ

31 серпня в актовій залі Харківського національного медичного університету відбулося щорічне свято – урочиста церемонія посвячення першокурсників у студенти.

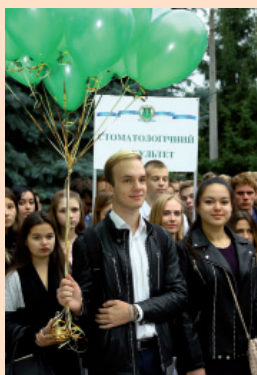

Традиційно цьому заходу передував мітинг на знак єднання українського народу, під час якого нові студенти вишу випустили в небо кольорові повітряні кульки, що символізують мир, злагоду та щасливе майбутнє рідної землі.

Батьки першокурсників, яких особисто привітали керівники університету разом із почесними гостями, мали змогу дистанційно, в режимі онлайн, спостерігати за ходом церемонії у двох аудиторіях головного корпусу вишу.

Розпочалася церемонія посвячення у студенти з привітання ректора ХНМУ Володимира Лісового. Він зазначив: «Сьогодні свято не тільки ваше і ваших батьків,

а й всієї нашої медичної родини. Воно відбувається у стінах найстаршої вищої медичної школи України, яка веде свій відлік від 1804 року. Ви пройшли випробування і виборили своє право стати студентами Харківського національного медичного університету. Навчання у нас складне, проте впевнений, що ви прийшли сюди за покликанням, тож подолаєте будь-які перепони. Щиро бажаю, щоб так, як ви сьогодні радієте, з такою ж посмішкою і радістю ви б пройшли весь шлях навчання, закінчили наш виш і отримали дипломи Харківського національного медичного університету».

Привітати новоспечених студентів прийшли й почесні гості: заступник міського голови Харкова з питань охорони здоров'я та соціального захисту населен-

ня Світлана Горбунова-Рубан, голова Харківської обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я Олена Благовещенська, директор Департаменту охорони здоров'я м. Харкова Юрій Соколат, представники обласної і міської влади. У вітальному слові Світлана Горбунова-Рубан наголосила на значущості цієї події та високій якості підготовки медичних фахівців в стінах Харківського національного медичного університету. Вона зазначила: «Ви сьогодні почули все про переваги вишу, і, я сподіваюсь, зрозуміли, як треба цьому відповідати. Те, що ви стали студентами унікального навчального закладу, є результатом не тільки вашого навчання, а й вашого вибору. Адже прийти сюди можна лише за покликанням, із розумінням поставленого перед собою завдання відповідати за людське життя». Світлана Олександрівна побажала першокурсникам запам'ятати цей день свого унікального громадянського вибору й ніколи в ньому не розчаруватися, гідно пройти обраний студентський шлях, адже, за її словами, місту Харкову лікарі-«трієчники» не потрібні. Тож наприкінці свого виступу вона побажала майбутнім лікарям серйозної конкуренції для того, щоб працювати в майбутньому в найкращих клініках нашого міста та області, України й світу.

У залі на церемонії посвячення також були присутні члени вченої ради, професорсько-викладацький склад вишу, керівники деканатів і кафедр. Від імені колективу університету першокурсників привітала декан I медичного факультету Алла Ніколаєва, яка назвала цей день особливим для здійснення мрії: абітурієнтів, які на решті стали першокурсниками, їх батьків, які виховали дітей та підтримували у досягненні мети, а також викладачів, що завжди мріють про гарних студентів, зацікавлених у свідомо обраному фаху. Вона побажала першокурсникам витримки й радості від щоденного життя в стінах нашого славного університету, а також ніколи не розчаруватися в обраній професії, рятувати людей і робити їх щасливими, даруючи здоров'я.

Наприкінці заходу молоді люди надали Клятву першокурсника, що морально зобов'язала їх гідно нести звання студента Харківського національного медичного університету і відповідально ставитися до навчання та обраної професії. Протягом усієї церемонії зі сцени лунали напутні слова, а гарною настрою присутнім додав концерт та святкова атмосфера, що відчувалася навкруги.

Матеріал підготувала фахівець служби з інформаційного забезпечення **Олена Голікова**

ДОЗВОЛЬТЕ ВІДРЕКОМЕНДУВАТИСЯ

Я приїхала на навчання із Закарпаття, м. Ужгород. Обрала Харківський національний медичний університет, тому що він мені сподобався своєю історією і досягненнями. Дуже добрі відгуки випускників саме про цей виш. Стали лікарем було дитячою мрією. Спочатку я хотіла бути судмедекспертом, потім – гінекологом. Протягом навчання сподіваюся зробити остаточний вибір.

Анастасія Кременська, IV медичний факультет

Я із Зачепилівки. З дитинства мріяла бути лікарем. Вступила на спеціальність «Фізична терапія, ерготерапія», адже мені подобається ставити людей на ноги після важких операцій та поранень. Я продовжую медичну династію – мама в мене працює медичною сестрою.

Юлія Білик, ННІ післядипломної освіти

Я із Херсону. Обрала ХНМУ, адже, на мою думку, він має дуже потужну навчальну та клінічну базу, також я люблю Харків – велике, красиве, студентське місто. Я обрала лікарський фах, бо мені подобається допомагати людям.

Софія Голуб, I медичний факультет

Я із Харкова. Надала перевагу Харківському медичному вишу, тому що хочу лікувати людей, а також зробити свій внесок в розбудову галузі та країни в цілому, щоб наше майбутнє було квітучим. Мій брат навчається в ХНМУ на II курсі стоматологічного факультету, тож я продовжую династію медиків.

Лідія Кулікова, III медичний факультет

Я із Харькова. Выбрала профессию врача, потому что это реализация моей детской мечты. Я из династии медиков – бабушка и мама у меня врачи. Считаю Харьковский медицинский лучшим вузом в городе.

Арина Иванющенко, II медицинский факультет

Я родом із Харківської області, м. Балякля. Вступив до ХНМУ, адже вважаю, що це найкращий вітчизняний медичний виш. Обрав стоматологію, тому що хочу дарувати людям посмішку.

Микита Латуха, стоматологічний факультет

Я – харьковчанка. Выбрала стоматологию, потому что мне нравится эстетика и анатомия человека, а стоматология их прекрасно совмещает. Поступить в ХНМУ было непросто: я окончила медицинский колледж, затем год работала, поэтому ВНО сдавать было трудно.

Мария Аксенова, стоматологический факультет

ПРАЦЮВАТИ НА ВИПЕРЕДЖЕННЯ

З початком нового навчального року перед професорсько-викладацьким складом, співробітниками та студентами постають нові виклики, а також перспективи, які, однак, базуються на фундаменті минулорічних результатів і здобутків нашого вишу. Конкурентне середовище, що існує в країні та у світі в цілому, вимагає від медичної спільноти креативних та інноваційних підходів у розбудові галузі. Чим маємо пишатися

я та на які події слід чекати в навчальному році, ми поцікавилися у ректора університету Володимира Лісового.

В.З.: Володимире Миколайовичу, на початку нового навчального року в університеті зазвичай підбивають підсумки минулого року й аналізують результати вступної кампанії. Які здобутки нашого колективу є найважливішими?

В.Л.: До нового навчального року наш колектив підійшов із певними здобутками. Так, інформаційним освітнім ресурсом «Освіта.іа» складено консолідований рейтинг вищих навчальних закладів України 2017 року. Традиційно він базується на найбільш авторитетних інформаційних національних та міжнародних рейтингах ВНЗ України, а саме «Топ-200 Україна», «Scopus» та «Webometrics», кожен із яких використовує різні критерії оцінювання діяльності вищих навчальних закладів. За його результатами наш університет посідає 44-е місце з 288 вишів нашої країни, що значно вище порівняно з минулорічним показником, а саме – 63-м місцем.

У рейтингу «Топ-200. Україна» університет також поліпшив свій показник та наразі посідає 35-е місце (минулого року 36-е). Особливо слід зауважити, що ми суттєво підвищили показник рейтингу «Webometrics» – із 165-го місця до 106-го, що в цілому свідчить про суттєве поліпшення змістовної та інформаційної активності сайту нашого університету. Стабільне 26-е місце ми тримаємо за показником рейтингу «Scopus». Серед 14 медичних ВНЗ України за критеріями консолідованого рейтингу наш університет посідає 6-е місце (минулого року було 11-е).

Важливим є і те, що університет увійшов до десятка кращих, а саме посів 9-е місце серед ВНЗ східного регіону України. Також деякі наші співробітники отримали визнання на державному, галузевому та місцевому ступенях. Це означає, що на рівні держави наш університет посідає достатньо високі щаблі, він добре відомий як в Україні, так і далеко за її межами. Можна стверджувати, ми значно покращили свої минулорічні позиції, і перш за все хочу подякувати всьому нашому колективу. Ми добре попрацювали, виконали значну роботу щодо вдосконалення організаційного, кадрового, науково-методичного, інформаційного забезпечення та в розвитку матеріально-технічної бази університету. Усе це – результат діяльності нашого трудового колективу в цілому.

Вступна кампанія була доволі складною, адже ми пристосувалися до нових умов для абітурієнтів. Проте слід наголосити, що ми виконали всі завдання, які були поставлені перед нами. Декілька слів хочу сказати стосовно бюджетної форми навчання: нам було надано навіть більше місць, адже маємо серед абітурієнтів великий попит на вступ до нашого університету – цього року було подано близько 10–12 заяв на місце. Тобто всі показники ми виконали, а також відкрили нові спеціальності. Так, наприклад, великим попитом користувалася нова спеціальність «Фізична реабілітація, реабілітологія».

Набрали ми й контракт. На сьогодні проводимо набір іноземних студентів і намагаємося значно розширити свої можливості. Так, у структурі університету буде створено новий підрозділ: Міжнародний інститут з навчання іноземців, де існуватиме вже три факультети для підготовки іноземних студентів.

Слід зауважити, що від результатів вступної кампанії залежить наш вітчизняний та міжнародний статус, а також рейтингові показники.

В.З.: Розкажіть, будь ласка, про ювілейні та знаменні події, з яких починається новий навчальний рік.

В.Л.: Цього року в нашому виші відбудеться декілька важливих подій. Перш за все, у листопаді на базі ХНМУ пройде Міжнародний Конгрес і Фестиваль Всесвітньої науково-освіт-

ньої дослідницької мережі (USERN – міжнародна науково-освітня дослідницька мережа при ЮНЕСКО, штаб-квартира якої знаходиться в Тегерані). Харківський університетський консорціум під патронатом губернатора Юлії Олександрівни Світличної взяв участь у конкурсі на проведення Міжнародного конгресу. Ми вибороли це право у конкурентній боротьбі. Захід обцяє бути змістовним і насиченим подіями, адже до участі залучені 1% ТОП-учених світу, до яких входять Нобелівські, Абелівські лауреати та 1% найвидатніших науковців, які теж претендують на відповідні премії.

Достатньо відзначити, що в першому конгресі взяли участь 5 нобелівських лауреатів. До участі у Міжнародному Конгресі долучилися учасники Консорціуму – Харківський національний університет ім. В.Н.Каразіна, Національний юридичний університет ім. Ярослава Мудрого, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», Національний фармацевтичний університет і Харківський національний медичний університет. Штаб-квартира Конгресу базуватиметься саме у нашому виші. На сьогодні Університетський консорціум створив 5 наукових майданчиків, де читатимуть лекції і проводитимуть майстер-класи видатні вчені світового рівня. У рамках міжнародного заходу будуть підбиті підсумки робіт молодих учених – 5 найкращих отримують премії в розмірі 5 тис. доларів кожен. Крім того, перша десятка, до якої на рівні молодих науковців зі всього світу увійшли й випускники ХНУ ім. В.Н.Каразіна та ХПІ, отримує тревел-гранти до провідних університетів світу.

Ще одна важлива подія чекає на нас – у жовтні цього року виповнюється 50 років із дня заснування Харківського обласного центру урології та нефрології ім. В.І.Шаповала. Історія становлення Центру тісно пов'язана з кафедрами урології Харківського медичного інституту (згодом медичного університету) та Інституту удосконалення лікарів, нині медичної академії післядипломної освіти. Створення і розвиток Харківського обласного клінічного центру урології та нефрології нерозривно пов'язані з ім'ям професора Володимира Івановича Шаповала. За його ініціативи та ціною колосальних зусиль у 1967 році в Харкові був створений перший у Радянському Союзі спеціалізований центр для надання допомоги урологічним хворим. Ідея створення вузькоспеціалізованої установи з потужною лікувально-діагностичною базою, школою висококласних фахівців-лікарів і вчених повністю виправдала себе та підтвердила свою актуальність і на даний час, про що свідчить обрана Міністерством охорони здоров'я України стратегія розвитку медичної галузі, що йтиме тим же шляхом об'єднання.

На сучасний момент Центр надає допомогу від 15 до 20 тис. хворих та виконує від 5 до 8 тис. оперативних втручань на рік. Заклад співпрацює з багатьма установами нашої країни, міста, близького та далекого зарубіжжя. Сьогодні ця відокремлена самостійна установа має 11 клінічних відділень на 430 ліжок, найпотужнішу службу замісної ниркової терапії, а саме: гемодіаліз, перитонеальний гемодіаліз, трансплантація нирки. Це відтворило лідерство Харкова, тому що в 1933 році саме в нашому місті вперше у світі Юрій Вороний зробив першу пересадку нирки людині. Проте й сьогодні Центр не стоїть на місці – розробляються нові напрямки: ендуроурологічний, чоловічої репродукції тощо, і у цих напрямках є певні здобутки. На даний час Центр – один з найбільш потужних спеціалізованих лікувально-профілактичних закладів в Україні, що надає висококваліфіковану медичну допомогу урологічного й нефрологічного профілю.

В.З.: Володимире Миколайовичу, які цілі й завдання належить втілити в життя нашому колективу в цьому навчальному році?

В.Л.: Нашому університету завжди була притаманна роль лідера в розробці й реалізації масштабних планів та завдань. Запорукою цього є славетна історія університету, традиції наших наукових шкіл, натхненна праця викладачів, науковців і талановита активна молодь. Завдання, які стоять перед нами, достатньо складні, проте спільними зусиллями ми їх вирішимо. Нашому колективу в наступному році доведеться виконувати як повсякденну роботу, так і працювати на випередження. Вважаю, що наше життя – і наукове, і педагогічне, і суспільно-громадське – буде спрямоване перш за все на розвиток університету та розбудову незалежної України. Бажаю колективу успіхів на цьому шляху і творчих здобутків у новому навчальному році.

Вікторія Захаревич

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

Відбудеться II Міжнародний Конгрес

8–10 листопада у Харкові відбудеться II Міжнародний Конгрес та Фестиваль Всесвітньої науково-освітньої дослідницької мережі (USERN).

Метою Конгресу є зустрічі та обговорення провідними ученими України та світу актуальних питань за 5 основними науковими галузями – медициною та соціальними науками, формальними, фізичними й біологічними науками. Основна особливість заходу – інтердисциплінарний підхід.

8 листопада – основний день Конгресу, доповіді за всіма напрямками.

9 листопада – другий день Конгресу. Пленарні засідання у різних університетах (за науковими напрямками); робота молодих учених з ключовими спікерами.

10 листопада – Фестиваль (церемонія нагородження молодих учених) та церемонія закриття.

Міжнародний організатор заходу – Всесвітня науково-освітня дослідницька мережа (USERN). Локальний організатор – Харківський національний медичний університет.

За більш детальною інформацією можна звертатися за посиланням <http://usern.tums.ac.ir>.

Відбудеться ювілейна науково-практична конференція

5–6 жовтня у м. Харкові відбудеться ювілейна науково-практична конференція з міжнародною участю «Урологія, андрологія, нефрологія – 2017», присвячена 50-річчю КЗОЗ «Обласний клінічний центр урології і нефрології ім. В.І. Шаповала». Наукова тематика

конференції охоплює актуальні питання урології, андрології, нефрології.

У конференції візьмуть участь урологи, нефрологи, трансплантологи, онкологи, андрологи, онкохірурги, акушери-гінекологи, сімейні лікарі, дитячі хірурги, дитячі урологи, сексологи з України, Польщі, Вірменії, Білорусі, Грузії, Казахстану, Туркменістану, Азербайджану, Лівану, Сирії, Єгипту тощо.

Науковий захід відбудеться у прес-конференцзалі ПАТ ФК «Металіст» (м. Харків, вул. Плеханівська, 65).

4 жовтня в рамках конференції буде проведено VI чемпіонат з футболу серед урологів України.

ПАТЕНТИ

НА ВИНАХОДИ

Спосіб виявлення початку порушень енергетичного обміну в ішемізованій м'язовій тканині. Автори: **Є.Д. Андросов, І.О. Комаревцева, В.М. Комаревцев, І.В. Шипілова, К.В. Комаревцева, М.Є. Жернова.**

НА КОРИСНІ МОДЕЛІ

1. Спосіб оцінки ефективності комбінованої антигіпертензивної терапії у пацієнтів з високим базовим рівнем артеріального тиску, хворих на гіпертонічну хворобу в поєднанні з абдомінальним ожирінням. Автори: **А.О. Андрєєва, О.Я. Бабак, Т.М. Голенко.**

2. Спосіб лікування хворих на псоріаз різного ступеня тяжкості. Автори: **А.А. Берегова, А.М. Біловол.**

3. Спосіб прогнозування розвитку Q-позитивного інфаркту міокарда у хворих з ожирінням. Автори: **С.І. Борзова-Коссе, П.Г. Кравчун.**

4. Спосіб хіміопроменевого лікування місцевопоширеного низькодиференційованого раку щитоподібної залози на передопераційному етапі. Автори: **А.Р. Васько, Ю.О. Вінник, В.В. Гаргін, К.В. Горбенко.**

5. Спосіб лікування симптоматичної форми синдрому гіперпролактинемії та порушень менструальної функції і фертильності. Автори: **С.І. Гайворонська, В.Ю. Парашук, О.Б. Овчаренко, О.А. Лященко, І.Ю. Старкова.**

6. Спосіб лікування діабетичних остеоартропатій. Автори: **Л.В. Журавльова, В.О. Федоров, М.О. Олійник, А.М. Коробов, В.А. Коробов.**

7. Пристрій для моделювання переривчастого електро-

магнітного поля для дослідів в лабораторних умовах. Автори: **І.В. Завгородній, О.С. Тесленко, О.Л. Літовченко, Т.Г. Євтушенко, В.О. Векшин, Д.П. Перцев.**

8. Спосіб оцінки ефективності хіміопроменевої терапії місцевопоширеного раку шийки матки. Автори: **К.О. Ключко, Ю.О. Вінник, В.Д. Марковський, Н.Г. Яковлева, В.В. Гаргін.**

9. Спосіб оцінки ефективності передопераційного хіміопроменевого лікування хворих на місцевопоширений рак шийки матки за допомогою соноеластографії. Автори: **К.О. Ключко, Ю.О. Вінник, В.Д. Марковський, Ю.С. Мітякова, М.Ю. Неффа, В.В. Гаргін.**

10. Спосіб місцевої терапії афтозного стоматиту. Автори: **Л.І. Кравченко, І.В. Ковач, Р.С. Назарян, В.В. Гаргін.**

11. Спосіб прогнозування рівня секреторного імуноглобуліну А в слині дітей, хворих на бронхіальну астму. Автори: **Л.С. Кривенко, Р.С. Назарян.**

12. Спосіб лікування дітей віком 1–3 років, хворих на шигельоз та інфікованих *Helicobacter pylori*. Автори: **Н.Ю. Курлан, О.М. Ольховська.**

13. Спосіб діагностики спондилогенної вертебробазиллярної недостатності у молодому віці. Автори: **Н.О. Некрасова, В.В. М'ясоєдов, О.Л. Товажнянська, І.А. Григорова.**

14. Спосіб визначення фрактального індексу анатомічних структур людини. Автори: **О.Ю. Степаненко, Н.І. Мар'єнко.**

15. Система діагностики епідемічного благополуччя статусно катетер-асоційованої інфекції сечовивідних шляхів. Автори: **Т.О. Чумаченко, Д.І. Чумаченко, І.І. Несвижська.**

Анна Голданська,

керівник служби інтелектуальної власності

ДЕНЬ ЗНАНЬ

ПЕРШИЙ ДЗВОНІК ПРОЛУНАВ У ПІДШЕФНІЙ ШКОЛІ-ІНТЕРНАТІ

1 вересня учасники Студентського самоврядування ХНМУ відвідали Куп'янську спеціальну загальноосвітню школу-інтернат. Вони взяли участь в урочистій лінійці, що була присвячена Дню знань, і привітали керівництво закладу та його учнів з цим святом.

Після цього гостей запросили до майстерень і на Алею Дружби. Усі учасники заходу залишилися задоволеними. Нагадаємо, що наші студенти відвідали діток з особливостями не вперше. Кожного разу вони дарують їм своє добро та душевне тепло, а натомість отримують найщиріші емоції.

Студентське самоврядування ХНМУ

ВІДЗНАКА ГРОМАДСЬКОСТІ

МЕДИЧНИЙ ОСКАР

9 серпня в день святого великомученика і цілителя Пантелеймона вперше в Україні у м. Києві відбулися урочистості з нагоди відзначення найкращих медиків країни та нагородження їх Орденом Святого Пантелеймона – за професіоналізм та милосердя.

Церемонія нагородження пройшла у Національній філармонії України. Процес вибору переможців складався з декількох етапів. Спочатку регіональні експертні ради, створені з представників медичної спільноти, громадськості, релігійних організацій та органів влади, отримавши від медичних колективів та громадських організацій подання, обрали кращих представників свого регіону і запропонували їх кандидатури Національній експертній комісії, яка визначила 20 номінантів, а вже з них Поважна рада обрала 5 переможців.

Отже, в номінації «Кращий лікар» переміг військовий лікар, завідувач кафедри загальної хірургії та військової медицини Одеського національного медичного університету, доктор медичних наук, професор **Михайло Каштальян**.

У номінації «Кращий медик» нагороду отримала фельдшер пункту екстреної медичної допомоги «Чижиків» КЗ ЛОР «Львівський обласний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф», мати чотирьох дітей, учасниця АТО **Мирослава Савчак**.

Переможцем у номінації «Новатор охорони здоров'я» став лікар-комбустіолог, пластичний хірург, керівник Центру термічної травми та пластичної хірургії КЗ «Міська клінічна лікарня №2 м. Дніпро», доктор медичних наук, професор **Сергій Слесаренко**.

У номінації «Міжнародне співробітництво в галузі охорони здоров'я» Поважна рада визнала переможцем **Хубертуса фон Фосса** – директора Мюнхенського дитячого реабілітаційного центру (Німеччина), доктора медицини, доктора філософії, який ще понад 25 років тому започаткував створення в Україні дитячих реабілітаційних центрів. За цей час відкрито 100 таких центрів по всій країні, а допомогу в них отримали понад 50 тис. дітей.

У номінації «Служіння суспільству» переміг військовий фельдшер, молодший сержант медичної служби Збройних сил України, Герой України **Ігор Зінич** (посмертно). За 34 дні в Донецькому аеропорту фельдшер врятував життя 100 нашим «кіборгам».

Усі переможці отримали фінансову винагороду в розмірі 100 тис. грн кожен. У Софійському Соборі вперше відбувся всеукраїнський молебень за медиків, який очолив Святійший Патріарх Філарет у співслужінні з представниками всіх християнських церков України.

Матеріал підготувала **Вікторія Захаревич**

СТУДЕНЧЕСКОЕ САМОУПРАВЛЕНИЕ

ФЕСТИВАЛЬ «СТУДРЕСПУБЛИКА» – ИННОВАЦИИ И ПЕРСПЕКТИВЫ БУДУЩЕГО

С 24 по 27 августа на берегу Черного моря под Очаковом (Николаевская область) состоялся XIX всеукраинский студенческий фестиваль Студреспублика, который собрал студентов со всех областей Украины. В состав делегации Харьковской области вошли студенты нашего университета: **Алексей Титаренко, Герман Бережной, Анна Зинченко, Максим Юшкевич, Максим Сухопара, Анна Таранова, Альбина Зубарева**.

В ходе фестиваля проходило множество субфестивалей: кубок КВН, чемпионат по интеллектуальной игре «Мафия», конкурс молодых исполнителей, конкурс Мисс Студреспублика, чемпионат по интеллектуальной игре «Что? Где? Когда?» и спартакиада. Также проходили факультативы от экспертов: политолога Сергея Белашко, писательницы Евгении Бильченко, психолога Александра Губенко, философа Сергея Дацюка, политолога Андрея Ермолаева, журналиста Руслана Коцабы, эксперта в энергетике Дмитрия Марунича, польского политолога Кшиштофа Мрозека, футуролога Владимира Никитина, политолога Андрея Окары, психолога отца Антония, философа Владимира Фадеева и экс-губернатора Запорожской области Евгения Червоненко.

Параллельно с субфестивальной частью проходила организационно-деятельная игра, в процессе которой команды разрабатывали и затем представляли проекты по модернизации Украины и образования в частности.

По итогам фестиваля сборная Харьковской области по интеллектуальной игре «Что? Где? Когда?», основу которой составляли представители клуба ЧГК ХНМУ, заняла второе место в ожесточенной борьбе со сборными 12 областей Украины. А проект в организационно-деятельной игре вошел в финальный проект, который включил в себя идеи пяти команд. Данный

финальный проект закрепил следующие направления развития Украины и образования в частности:

1. Компьютерное тестирование детей. Идея заключается в разработке программного обеспечения, которое будет анализировать конкурентные преимущества ребенка и разрабатывать рекомендации для дальнейшего профессионального развития.
 2. Big Data для повышения квалификации. На основе Big Data программное обеспечение будет анализировать комплекс знаний и навыков, которые необходимы для определенной специальности или деятельности. Таким образом, любой пользователь, который готовится выполнить какое-то задание, сможет легко поднять квалификацию по соответствующим направлениям.
 3. Система быстрого перепрофилирования. Идея, которая предполагает анализ психологического портрета и быстрый курс обучения с последующей стажировкой. Особенность идеи заключается в возможности дальнейшего создания платформы онлайн-стажировки, где пользователь сможет получить практические навыки даже дома.
 4. Мультиспециалист. Речь идет о развитии смежных специализаций, где, например, врач-травматолог должен разработать протез, который будет напечатан на 3D-принтере.
 5. Новый университет. Позиция по реформированию современных вузов, основанная на понимании, что сегодняшние образовательные учреждения реформировать невозможно, поэтому есть необходимость строить новые учреждения параллельно существующим, постепенно наращивая их количество. Университет должен быть тесно связан с реальными компаниями, фактически формирующими заказ на разработку инноваций и подготовку специалистов. Вместе с тем, значительное количество курсов будут перенесены в онлайн с быстрой адаптацией к инновациям в производственных процессах.
- Оргкомитет Харьковской ячейки Студреспублики призывает студентов Харьковского национального медицинского университета проявить активность для достойного представления Студенческой столицы на юбилейном XX фестивале.

Алексей Титаренко, президент интеллектуального клуба «Что? Где? Когда?» ХНМУ, член оргкомитета Харьковской «Студреспублики»

ЛІТНЯ ВИРОБНИЧА ПРАКТИКА

Без практичних вмінь і навичок неможливе оволодіння професією лікаря. Цього року 45 студентів IV та V курсів нашого університету пройшли літню виробничу практику в університетах-партнерах ХНМУ в рамках програми академічного обміну. Студентів було відібрано за конкурсом, який відбувся в університеті в лютому-березні 2017 р., і вони гідно представили наш виш у 5 закордонних університетах і в 1 українському.

Для студентів це був дуже корисний досвід. Програма практики була насиченою, адже вони не тільки набули практичних навичок клінічної роботи, але й мали можливість ознайомитися з культурою та традиціями іншої країни, отримати досвід міжкультурного спілкування, знайти нових друзів. У Вроцлаві, Тегерані, Тбілісі студенти мали змогу попрактикуватися в англійській мові.

Проте ніхто не розповість про виробничу практику краще за безпосередніх учасників – студентів, що долучилися до цієї програми обміну.

Практика у Тернопільському державному медичному університеті ім. І.В. Горбачевського

З 26 червня по 14 липня нам, п'ятьом студенткам Харківського національного медичного університету, випала нагода проходити практику в Тернопільському державному медичному університеті ім. І.В. Горбачевського. Зібравши враження від кожного з нас, ми дійшли висновку, що виробничу практику у м. Тернополі пройшла на доволі високому рівні.

Нас привітно зустріли, а також направили до профільних відділень лікувальних закладів міста. Усі незрозумілі ситуації, які виникали під час спільної діяльності, легко вирішувалися завдяки злагодженій роботі відділу виробничої практики та наших нових одногрупників. Хочеться подякувати ТОКПЦ «Матері і дитини», Жіночій консультації № 1, кафедрі акушерства та гінекології

№2 та керівникам – доценту Л.Є. Лимар, професору Л.В. Маланчук, які допомогли нам освоїти практичні навички з акушерства та гінекології.

Хочу відзначити КЗТОР «Тернопільська університетська лікарня», кафедру хірургії №1, а саме доцента Ю.М. Футуйму, який продемонстрував нам ази хірургії; кафедру внутрішньої медицини №1 – асистента А.І. Хомецьку, яка допомогла обрати профіль терапевтичного відділення для кожного з нас. Щиро вдячні Тернопільській комунальній

лікарні №2, кафедрі первинної медико-санітарної допомоги та сімейної медицини, а також керівникам – доцентам І.О. Боровик та Б.О. Мігенько, які допомогли опанувати навички поліклінічної практики з хірургії та терапії.

Дуже хочеться поділитися враженнями від самого міста. Воно дійсно своєрідне, з великим ставом, маленькими вуличками, місцевим колоритом та привітними людьми. Тим, хто наступного року вирішить проходити практику в Тернополі, хочеться сказати, щоб не сумнівалися, адже ми отримали не тільки обмін досвідом, а й ознайомилися з культурною спадщиною Західної України.

Анастасія Назаренко, I медичний факультет

Практика в Белорусском государственном медицинском университете

Время, проведенное в Минске, для меня было поистине незабываемым. Каждый день со 2 по 16 июля, без увеличения, был насыщен как медицинской практикой, так и разнообразным досугом.

Нас с коллегой распределили в больницу скорой медицинской помощи. В первый же день мы познакомилась с нашим куратором, который постарался учесть все наши предпочтения и определить нас в отделение, действительно для нас интересные. Большинство студентов, проходивших практику, выбрали для себя отделение кардиологии, где каждый день, помимо обходов, разбора пациентов, расшифровки нестандартных ЭКГ, врачи старались научить чему-то новому. Например, мы самостоятельно проводили эхокардиографию и электрокардиограмму, также посещали отделения неврологии и пульмонологии, где врачи старались передать свой опыт и показать интересные случаи. Кроме непосредственно клинической практики, было очень интересно ознакомиться с системой обучения и здравоохранения другой страны. Например, в Беларуси – десятилетняя система обучения и нет страховой медицины.

Преимуществами прохождения практики в Минске являются отсутствие языкового барьера и относительная схожесть программ обучения. Вместе с нами на практике были студенты из России и Польши, которые так же, как и мы, приехали в Минск по обмену. Несмотря на то, что мы находились в Беларуси, английский язык нам пригодился для помощи в адаптации студентов из Польши. Это был уникальный опыт общения с коллегами из Беларуси, России и Польши, возможность узнать различия в культуре и образовании, а также понять, что мы едины в своем намерении – помогать людям.

Наша поездка была насыщена не только практикой, но и богатой культурной программой. Мы побывали в музее Великой Отечественной войны, Национальном Академическом театре им. Я. Купалы, Национальном художественном музее, в цирке и аквапарке. В выходные посетили Несвижский замок, который замечательно передает дух старинных замков и помогает понять историю страны. В Минске мы не только приобрели уникальный опыт и новые знания, но и нашли новых друзей. Почти каждый вечер мы собирались вместе, пили чай и играли в различные игры. За эти 2 недели мы по-настоящему стали семьей.

Нашим коллегам, которые будут выбирать страну для практики, мы хотим однозначно посоветовать Беларусь – эта потрясающая поездка запомнится надолго.

Мы хотим выразить искреннюю благодарность отделу международных связей Харьковского национального медицинского университета за предоставленную возможность и помощь в организации нашей поездки, а также благодарим начальника отдела международных связей Белорусского государственного медицинского университета Варвару Бойко и наших белорусских коллег за теплый прием, помощь в организации практики и досуга.

Геннадий Писаренко, II медицинский факультет

Практика у Тегеранському університеті медичних наук

Іран... Країна з багатоміліонною історією, сповнена таємницями, колорит якої хочеться відчувати й побачити на власні очі.

Завдяки міжнародному відділу ХНМУ нам пощастило зануритися в неї, пізнати світ ісламської культури й стати її частиною. Окрім цього, саме в стародавній Персії народився та працював видатний лікар, учений та філософ Ібн Сіна. Медицина в Ірані дійсно знаходиться на високому рівні, і ми отримали безцінний досвід та знання.

Практику ми проходили в столиці Ірану – Тегерані. Це величезне сучасне місто з 12 млн жителів та безліччю музеїв, парків і кебабних. Тегеранський університет медичних наук вважається одним із передових науково-дослідницьких університетів Ірану, що має 11 факультетів.

Практика проходила на базі 5 сучасних великих університетських лікарень: гінекологія – Yas Hospital, терапія – Shariati Hospital, урологія – Imam Khomeini Hospital, хірургія – Sina Hospital, педіатрія – Children's Medical Center Hospital.

Наш день починався з прослуховування теоретичного матеріалу у вигляді інтерактивних лекцій. Далі ми закріплювали матеріал у поліклініці та в клініці, де відпрацьовували практичні навички. Ми мали можливість обстежувати пацієнтів, виконувати лікувальні та діагностичні маніпуляції під контролем лікарів. Оскільки мова фарсі нам не дуже знайома, розмову лікарів з пацієнтами нам перекладали англійською. Викладачі були дуже уважні до нас, відповідали на всі наші питання, пояснювали незрозумілі моменти. Крім цього, всі наші прохання стосовно практики були враховані, й, таким чином, ми разом постійно вдосконалювали навчальний процес, що робило його приємним та надзвичайно цікавим.

Також у нас була унікальна можливість відвідати майстер-клас від видатного випускника TUMS, засновника мережі USERN, а також куратора нашої групи Nima Reza. Там ми змогли удосконалити свої навички в написанні наукових робіт.

Хочеться ще кілька слів сказати стосовно іранських традицій та культури. Перш за все, треба відзначити гостинність, доброзичливість та доброту іранців. Тож ми знайшли багато нових друзів, які нам допомагали подорожувати й дізнаватися про цікаві місця в Ірані, а їх ми відвідали багато. По-друге, як не сказати про специфічну іранську національну кухню. Рис з кебабом дійсно є фаворитним блюдом, проте існує безліч інших страв, солодощів і фіташак. І, по-третє, дівчата мали безцінний досвід одягнути на себе хіджаб, що зовсім не було проблемою, а навіть навпаки – цікаво та оригінально!

Це була неймовірна і незабутня практика. Дякуємо всім лікарям, викладачам TUMS за їх віддачу та гостинність, а також ХНМУ за таку унікальну можливість відвідати Тегеран.

Сергій Ілюха, I медичний факультет

Практика у Вроцлавському медичному університеті ім. Пястув Шльонських

З 26 червня по 23 липня нам пощастило проходити практику у Вроцлаві, одному з найбільших та найстаріших міст Польщі.

Вроцлавський медичний університет ім. Пястув Шльонських (Uniwersytet Medyczny im. Piastów Śląskich we Wrocławiu) традиційно вважається одним із найкращих у Польщі. Цей навчальний заклад – alma mater для Пауля Ерліха, Людвіга Траубе, Фердинанда Юліуса Кона, Юліуса Фрідріха Конгейма та ще безлічі видатних лікарів та вчених. Вроцлавському вишу, як і ХНМУ, теж є чим пишатися. Практику ми проходили у відділеннях клінічних баз університету – Університетській клінічній лікарні ім. Яна Мікулича-Радецького та Незалежній публічній клінічній лікарні № 1.

Університетська клінічна лікарня ім. Яна Мікулича-Радецького – це величезний 5-поверховий шпиталь площею в 15 га, який має близько 30 відділень та щорічно госпіталізує близько 60 тис. осіб. Це найсучасніший шпиталь на території Нижньої Сілезії, у якому є на що подивитися.

Лікарі університетських лікарень ділилися своїми знаннями та досвідом, пояснювали нам усі свої дії, розбирали з нами клінічні випадки. Ми відчували себе повноцінною частиною лікувального процесу. Навіть польська мова, яку ми, на жаль, не знаємо, не стала нам на заваді в процесі спілкування з пацієнтами, адже вона досить схожа на нашу рідну, а все, що ми не розуміли, досконало перекладали наші керівники.

Ми в захваті від такої продуктивної співпраці. Чотири насичені тижні пролетіли майже за мить. Дякуємо польській стороні за доброзичливий прийом та нашому університету за можливість проходження практики у Вроцлаві. Сподіваємося, наші міжнародні зв'язки й надалі будуть розширюватися.

Олеся Плехова, II медичний факультет

Практика в Західно-Казахстанському державному медичному університеті ім. Марата Оспанова

Поездка в Казахстан дозволила мені освоїти багато практичних навичок.

Приятным наше времяпрепровождение сделал Данияр, который помог адаптироваться и способствовал разнообразию практики. Если возникали какие-либо вопросы или проблемы, всегда помогал, подсказывал и всячески оберегал нас. Его семья радушно и гостеприимно принимала нас в гостях, а также устроила вечер национальных блюд, что было очень вкусно и познавательно.

Медицина здесь на высоком уровне: новые больницы с современным оборудованием, операции практически все лапароскопические. Медицина бесплатная, в больницах все лекарства есть в наличии, манипуляции и сдача анализов в стационаре проводятся бесплатно.

Люди в Казахстане добрые и гостеприимные: абсолютно все относились к нам благосклонно. Нам настолько хорошо принимали, что не хотелось уезжать оттуда: врачи позволяли выполнять манипуляции и участвовать в операциях. Я очень рада, что поехала на практику в Казахстан.

Юлия Касторнова, IV медицинский факультет

«ЛЮДИ В БЕЛОМ»

Это было 1 сентября – начало III курса моей медицинской жизни, экватор наслаждения и мучения. Мы целое лето не виделись с одногруппниками, и эту встречу нельзя было не отметить походом в кафе. Веселые истории, впечатления от отдыха, смех, шутки и подковы друг друга прервал звук сообщения на моем телефоне. Это было мое новое задание от редактора университетской газеты. Меня просили поделиться с новоиспеченным I курсом своими впечатлениями от пребывания в стенах нашей *alma mater*. Честно говоря, я засомневалась, что смогу написать что-то новое. Ведь о своих первых днях и месяцах обучения в ХНМУ я уже писала, и эта мысль не давала мне покоя. Но работа над статьей не заставила себя ждать.

Совершенно случайно, ожидая очередь в душ (да-да, это суровые реалии общажной жизни), я познакомилась с тремя первокурсницами. Разговаривала с ними минут 40 и лишний раз убедилась, что I курс особенный. Конечно, каждый год – это нечто новое, непредсказуемое и таинственное, но разве можно забыть тот день, когда ты впервые переступил порог университета, надел халат и шапочку, увидел людей, с которыми ты 6 лет будешь познавать азы медицины, пить кофе в 3 часа ночи, задавая им вопрос: «чем брюшная полость отличается от забрюшинного пространства?», смеяться, плакать, страдать и обнимать их после долгой разлуки. В конце концов, это тот самый момент, когда ты получил звание студента Харьковского национального медицинского университета и вляпался по самые уши в профессию всей своей жизни.

Так вот, я стояла с этими девчонками и видела со стороны себя. Точно так же два года назад я спрашивала у старшекурсников, что надо учить, много ли, сложно ли, требовательный ли этот преподаватель, можно ли спать и просила у них методички с тетрадями, дабы если свой *Serebrum* не в силах будет решить задания, посмотреть и слагать ответ (все мы грешные, у всех бывает). И вы знаете, я почувствовала то, что испытывали тогда те бедные люди, к которым прилипла «почемучка» с огромными глазами, наполненными любопытством и бесконечным потоком вопросов.

В момент разговора с первокурсницами мое сознание взяло в плен самые теплые воспоминания. Я не скрою, что было адски сложно адаптироваться к новым условиям, огромному количеству учебного материала, 4-часовому сну и громким соседям за стенкой. Хорошо помню, как после первой лекции по анатомии (половина материала была на латыни, и тогда мне реально казалось, что легче китайский выучить, чем всю эту терминологию), я позвонила маме с заявлением, что ее дочь забирает документы из этого чудесного учебного заведения. Но, как говорится, кишка тонка, и я до сих пор здесь. Ведь настоящие медики не сдаются ни перед медицинской физикой, ни перед медицинской информатикой, ни перед кафедрами в разных уголках Харькова, куда надо попасть на 8.30 утра. Кстати, лица девочек, когда я сказала, что зимой сессии на I курсе нет, были бесподобны. Эти крики надо было слышать, а телодвижения – видеть. Приятно быть вестником хороших новостей. О плохом я пыталась не рассказывать, ведь вестников плохих новостей в древние времена сжигали на костре. В конце концов, они сами почувствуют, как это – спать с атласом Синельникова за кухонным столом, учить 400 тестов за одну ночь, пытаться разобраться в микропрепаратах на гистологии (да простят меня преподаватели кафедры, но я рада, что эти стеклышки пополезнее со мной) и как отличить патогенез *Lambliа intestinalis* от патогенеза *Hymenolepis nana*.

ХНМУ – определенно хорошая школа выживания. Сначала, конечно, сложно: сдерживать себя, чтобы не убить того, кто спрашивает, почему ты не спишь в 2 часа ночи, кто говорит: «да ладно, что там учить?», объяснять своим родным, что ты на I курсе и еще вовсе не врач, чтобы знать все и излечить всех и полностью. Безусловно, такое знакомство не могло не разбудить во мне ностальгию, и я потом весь вечер сидела и вспоминала свои первые тесты, первые пятерки, первые поражения и слезы, зачеты и вкус свободы после закрытия сессии. Я не скажу, что заново хотела бы пережить весь I курс, нет, я же не самоубийца, в конце концов. Но этот год подарил мне огромный опыт, много друзей и массу незабываемых историй. Ведь университет – это не только учеба, наука и экзамены. Пре-

жде всего, это ваше окружение, группа, которая станет неотъемлемой частью вас самих и оставит в потаенных местах вашей души самый яркий свет на всю оставшуюся жизнь. И даже когда одногруппники утром встречают тебя со словами: «у тебя такие няньки под глазами, люди в метро тебя не испугались?», будь уверен – это любя. Ты понимаешь, что на них можно рассчитывать при первом же модуле, первом конфликте с кем-то или просто в любой другой, казалось бы, безвыходной ситуации. Процесс становления вашей дружбы, доверия и уважения друг к другу интересно вспоминать, когда вы уже неразлучные друзья.

Такая же история происходит с преподавателями. Сначала ты боишься их, а потом шутишь на разные темы, рассказываешь о своих проблемах, просишь совет и со слезами на глазах уходишь с кафедры после окончания курса. Это поначалу кажется, что все так страшно, мучительно и бесконечно. По окончании курса дисциплины ловишь себя на мысли «не так все и печально», просто у страха глаза велики. В конечном итоге ты будешь благодарен каждому, кто прошел с тобой путь от 1 сентября до последнего экзамена, кто подсказывал правильный вариант теста на свой страх и риск, кто делился шапочкой на лекции и закрывал тебя, спящего, своей спиной, ибо ты учил мышцы верхнего плечевого пояса и овогенез до восхода солнца. И даже самые кошмарные экзамены ты будешь вспоминать с улыбкой. И то, как мгновенно проявился экзофтальм, когда ты увидел вопросы билета, и как в гости заглянула тахикардия, когда ты увидел, кто твой экзаменатор, и как начала выделяться вязкая слюна в условиях стресса и ты просто не мог повернуть язык во рту. Это ждет каждого. И поверьте, что в этом больше прекрасного, чем ужасного. А я в свою очередь хочу пожелать первокурсникам – уметь наслаждаться каждой минутой и каждым мгновением. Это сейчас кажется, что вы только начинаете писать хронику своих будней и продолжение следует. Оно конечно так, но каждая история рано или поздно заканчивается, и какой она будет – зависит только от вас.

Екатерина Таранец,
студор (I медицинский факультет)

НАШ ДОСВІД

ПЕРЕМОГА, ЯКОЮ ВАРТО
ПИШАТИСЯ

Щороку студентські лави Харківського національного медичного університету поповнюються першокурсниками – майбутніми лікарями. Alma mater відкриває свої двері й запрошує зануритися в освоєння найважливішої професії у світі. На першокурсників чекає все нове: цінності й поняття, знання, досягнення, відкриття. Не є секретом, що навчання в медичному університеті важко назвати легким. Щоб усе вийшло, потрібно не загубитися, бути активним і старанним. Йоганн Вольфганг Гете говорив: «Я поважаю людей, які знають, чого хочуть. І не тільки хочуть, але й виконують задумане». Тож, щоб все вийшло, користуйтеся концепцією під назвою ПУСК:

П – перевірити – перед тим, як дізнатися, що являє собою предмет, варто знайти якусь інформацію про нього.

У – уявити – варто поставити собі питання: «Яка мета вивчення предмета? Що мені треба буде знати до кінця семестру, щоб скласти іспит?».

С – сконцентруватися – організація справ за пріоритетами та вміненя послідовно мислити.

К – «копати» вглиб – виявити, який принцип лежить в основі того чи іншого поняття.

У вас усе вийде, хай щастить!

Анастасія Баскакова,
II медичний факультет

ПЕРШОКУРСНИКАМ

Ви уперше переступили поріг нашої alma mater та починаєте знайомитися з усіма особливостями навчання в медичному університеті.

Уже з перших тижнів доведеться попідніти над навчанням, адже легко не буде одному з вас. Будьте відкритими для нових знань. Не падайте духом після перших поразок, вони обов'язково будуть, а навпаки, прагніть досягти вершин. Заводьте гарні та дружні відносини з викладачами та студентами. Будьте старанними та уважними у навчанні, але не забувайте виділяти трохи часу на відпочинок та дозвілля. Цікавайтесь усім, що відбувається у стінах університету, беріть участь у різних заходах, і це зробить ваше навчання веселішим.

Бажаю вам великого натхнення та терпіння, аби ви не втратили того запалу в очах, з яким переступили поріг вишу, адже попередню найкращі часи вашого життя!

Тетяна Свентозельська,
студор (II медичний факультет)

СЕРПНЕВЕ ЕСЕ

ДЯКУЮ, ЛІТО!

Під тихе шепотіння морських хвиль великий червоний круг неквапно виповзає з води, обтрушується від соленої піни й впевнено прямує вгору. Десь на обрії вантажні судна очікують на свою чергу увійти в порт, а їх нутрощі вже поскриплюють від передчуття нового відрядження у далекі краї. Поодинокі чайки відчищаються від нічних походеньок або просто сидять на камінні, настовбурчивши пір'я.

Стало цікаво: а моряки теж із захватом вдвляються у перші промені на сірій смузі неба чи для них це вже така ж буденність, як падаючі вночі зірки?

Берег порожній, ще всі сплять. Ранкову ідилію порушує тільки моє ритмічне клацання по клавішах ноутбука. Важко уявити, що можна прокинутись о п'ятій ранку, побачити цю магію навколо й не відчутти натхнення. Тим паче, останній день серпня – добрий привід підвести підсумки гарячого літа, розкласти по полицях не лише фотографії, але й думки, емоції, спогади.

Уявіть: я тепер насправді ходжу щодня на роботу, маю трудову книжку і отримую зарплатню. Ні, десь сталася помилка, я ж іще пам'ятаю, як отримала першу двійку в університеті. А тут кажуть: «відпустка». А де ж поділися «канікули»? Перша справжня доросла відпустка, навіть справжнісінькі гроші за неї запла-тили!

Ну що ж, тоді треба відпочивати. Як завше, чудово спрацював план «нічого не планувати», і щільний графік переїздів між містами України склався сам собою. Доки є час, навіть порахую. За цей місяць я придбала 16 квитків на потяг, проїхала залізницею близько 8000 км (автобусами – навіть згадувати страшно скільки), побувала в 12 містах і 8 разів привіталася з київським вокзалом, а ще за традицією 8 разів випила каву в найближчому до нього Макдональдсі. За заповітом Гріна, самостійно, не чекаючи на диво, виконала декілька своїх потаємних бажань. Отже, із зеленого блокноту викреслюємо підкорення карпатських гір. На найвищу точку країни не піднялися, проте пікнік на верхівці Петросу влаштували шикарний. Місцеві кажуть, що то був найскладніший маршрут. Наступне – відчутти себе туристом і пожити в наметах. Тут навіть можна не просто відзначити, а навести жирним червоним олівцем, адже моя уява не могла заздалегідь собі намалювати наш маленький табір посеред безлюдного пляжу, це ж ідеально! Третій пункт – побувати на найкрутішому музичному фестивалі в Україні. Цьогорічний Atlas Weekend повністю змінив уявлення про масштаби заходів, потужність звучання, музику та кількість моїх життєвих сил. І, найважливіше з мого списку, зустріти й затиснути в обіймах старих друзів у найнесподіваніших куточках країни.

Закінчую писати вже під гуркіт потяга. Несподівано, але є таке відчуття, ніби скучила за домівкою, навіть за роботою. Подорожі прекрасні тільки тоді, коли є куди повертатися і коли на тебе чекають. Дякую, літо, за твій драйв, починаємо працювати!

Дар'я Кузнцова, кореспондент

Світлої пам'яті Ніни Олександрівни Галічевої (1931–2017)

4 липня 2017 року пішла з життя професор, доктор медичних наук, талановитий педагог, учений, організатор, прекрасна і порядна людина, мудрий керівник і ентузіаст своєї справи, професор кафедри соціальної медицини, організації та економіки охорони здоров'я Ніна Олександрівна Галічева.

Ніна Олександрівна народилася 22 липня 1931 р. у с. Ядути Борзнянського району Чернігівської області. У 1956 р. закінчила санітарно-гігієнічний факультет Харківського медичного інституту і почала працювати лікарем-епі-

деміологом санепідстанції Жовтневого району Харкова. Уся її подальша професійна діяльність була пов'язана з Харківським медичним університетом. З 1960 по 1974 р. вона працювала асистентом кафедри охорони здоров'я, з 1974 по 1978 р. – доцентом кафедри, а з 1978 р. – завідувачем кафедри соціальної гігієни та організації охорони здоров'я, на цій посаді працювала до 2002 р., після чого залишилася професором кафедри.

Ніна Олександрівна була талановитим і допитливим науковцем. У 1965 р. вона захистила кандидатську дисертацію на тему «Матеріали соціально-гігієнічних досліджень інфаркту міокарда (м. Харків)», у 1987 р. – докторську дисертацію на тему «Інфаркт міокарда та його профілактика як соціально-гігієнічна проблема». Ніна Олександрівна підтримувала і сприя-

ла розвитку молодих науковців соціал-гігієністів. Під її керівництвом підготовлені й захищені 1 докторська та 4 кандидатські дисертації.

Ніна Олександрівна була прекрасним педагогом, на високому науково-педагогічному рівні проводила лекційні та практичні заняття, пов'язуючи їх із практикою та вмюючи зацікавити студентів у вивченні дисципліни та продовженні наукової та дослідницької діяльності. Вона була вимогливою до себе, колег і учнів, надаючи при цьому всю необхідну допомогу та підтримку у оволодінні та удосконаленні професійних знань.

Наполеглива й завзята праця Ніни Олександрівни, її здобутки в науковій та педагогічній сфері неодноразово відзначалися Почесними грамотами та подяками Міністерства охорони здоров'я України, Харківської обласної державної адміністрації, Асоціації працівників державної санітарно-епідеміологічної служби та ректорату Харківського національного медичного університету.

Ніна Олександрівна мала безумовний авторитет серед колег та друзів, заслужила повагу як мудрий керівник і організатор, талановитий науковець і педагог, висококваліфікований, ерудований та вимогливий викладач для студентів. Вона була надзвичайно широю, чуйною та доброзичливою людиною, завжди готовою прийти на допомогу. Оптимістична й енергійна, Ніна Олександрівна до останнього дня свого життя невтомно працювала на науковій та педагогічній ниві соціальної медицини та організації охорони здоров'я, залишивши глибокий слід у науці, серцях і житті колег, учнів і друзів.

Ректорат, співробітники й студенти Харківського національного медичного університету висловлюють щире й глибоке співчуття рідним, близьким та друзям покійної. Світла пам'ять про Ніну Олександрівну назавжди залишиться в наших серцях.

Світлої пам'яті Світлани Іванівни Гайворонської (1961–2017)

16 липня 2017 року пішла з життя доцент кафедри акушерства та гінекології №2 Світлана Іванівна Гайворонська.

Світлана Іванівна народилася 29 березня 1961 р. у м. Луганськ. У 1984 р. закінчила Харківський медичний інститут за спеціальністю «Лікувальна справа». З 1984 р. по 1986 р. працювала клінічним ординатором кафедри акушерства та гінекології Українського інституту удосконалення лікарів. З 1986 по 1993 р. – лікар акушер-гінеколог Обласної клінічної лікарні, з 1993 по 2006 р. – асистент кафедри акушерства та гінекології №2 Харківського державного медичного університету, з 2006 р. – доцент цієї ж кафедри.

У 1992 р. Світлані Іванівні було присуджено науковий ступінь кандидата медичних наук, у 2007 р. – вчене звання доцента.

Світлана Іванівна Гайворонська – автор 83 наукових робіт із проблем акушерства та гінекології. Вона неодноразово брала участь у роботі науково-практичних конференцій, з'їздів, конгресів.

Світлана Іванівна була порядною, широкою людиною, талановитим лікарем, науковцем та педагогом.

Ректорат, співробітники й студенти Харківського національного медичного університету долучаються до співчуттів рідних, близьких та друзів покійної. Світла пам'ять про Світлану Іванівну назавжди залишиться в наших серцях.

Світлої пам'яті Наталії Семенівни Титової (1947–2017)

4 вересня 2017 року після тяжкої тривалої хвороби пішла з життя доцент кафедри педіатрії №1 та неонатології Наталія Семенівна Титова.

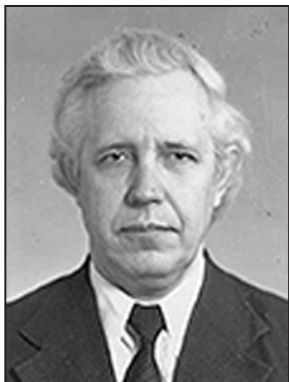
Усе своє професійне життя Наталія Семенівна присвятила служінню Педіатрії в Харківському національному медичному університеті. Наталія Семенівна була досвідченим педіатром, яскравим викладачем, взірковим методистом, талановитим науковцем, доброзичливою й чуйною людиною. Вона пройшла довгий професійний шлях у стінах alma mater від студентки до визнаного фахівця: 1965–1971 рр. – студентка Харківського медичного інституту; 1971–1973 рр. – клінічний ординатор кафедри пропедевтики та факультетської педіатрії ХМІ; 1973–1974 рр. – асистент кафедри пропедевтики та факультетської педіатрії ХМІ; 1974–1986 рр. – асистент кафедри госпітальної педіатрії ХДМУ. З 1986 р. перебувала на посаді доцента кафедри дитячих хвороб №1 (педіатрії №1 та неонатології) ХНМУ.

Протягом багатьох років Наталія Титова, автор численних наукових публікацій та методичних розробок, сумлінно виконувала обов'язки секретаря профільної методичної комісії з фаху «Педіатрія ХДМУ» та завуча кафедри. Її лікарська майстерність сприяла одужанню сотень маленьких пацієнтів.

Ректорат, співробітники й студенти Харківського національного медичного університету висловлюють щире й глибоке співчуття рідним, близьким та друзям покійної. Світла пам'ять про Наталію Семенівну Титову назавжди залишиться в нашій пам'яті.

Світлої пам'яті Валентина Юхимовича Єщенка (1935–2017)

25 липня 2017 року пішов з життя доцент кафедри патологічної фізіології ім. Д.О. Альперна Валентин Юхимович Єщенко.

Валентин Юхимович народився 29 вересня 1935 р. у селищі Ольчинка Волноваського району Донецької області. У 1959 р. закінчив педіатричний факультет Харківського медичного інституту, з яким у подальшому було пов'язане все його життя та професійна діяльність. У 1959–1962 рр. Валентин Юхимович навчався в аспірантурі на кафедрі патологічної фізіології, з 1962 по 1971 р. працював асистентом, а з 1971 р. – доцентом цієї ж кафедри.

Валентин Юхимович був дотликим науковцем. Після закінчення Харківського медичного інституту він під керівництвом члена-кореспондента АН України Д.О. Альперна почав свою наукову діяльність. У 1964 р. захистив кандидатську дисертацію на тему:

«Значення хімічних медіаторів в патогенезі запалення і вплив на них АКГТ і кортизону». Протягом всіх років роботи в університеті Валентин Юхимович активно працював над з'ясуванням різних питань, що стосуються проблем запалення і пухлинного росту. Результати його досліджень висвітлені у понад 100 наукових публікаціях.

Валентин Юхимович мав високий авторитет у співробітників і студентів як мудрий, ерудований, вимогливий викладач. Він був не просто сумлінним викладачем, а справжнім учителем не тільки в питаннях професійної діяльності, а й в життєвих проблемах. Для студентської молоді й викладачів він був зразком порядності, чесності, відданості справі, якій присвятив своє життя. Валентин Юхимович був різнобічною особистістю, інтелігентом з високої літери, постійно слідкував за новинами у всіх сферах життя, читав багато художньої літератури, любив поезію, був завзятим театралом, турботливим батьком і дідусем, щиро ділився своїми знаннями з колегами й студентами.

Ректорат, співробітники й студенти Харківського національного медичного університету висловлюють щире й глибоке співчуття рідним, близьким та друзям покійного. Світла пам'ять про Валентина Юхимовича назавжди залишиться в наших серцях.

ДО ВСЕСВІТНЬОГО ДНЯ НАДАННЯ ПЕРШОЇ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ

ЗОЛОТА ГОДИНА

З 2000 року в Україні щорічно у другу суботу вересня проводиться Всесвітній день надання першої медичної допомоги (World First Aid Day). Ініціатором проведення виступають національні організації – члени Міжнародного руху Червоного Хреста і Червоного Півмісяця. Цього року Всесвітній день надання першої медичної допомоги припадає на 9 вересня. У цей день у різних країнах силами активістів та співробітників Міжнародного руху Червоного Хреста і Червоного Півмісяця й різних медичних організацій проводяться акції і консультації щодо необхідності, важливості та способів надання першої медичної допомоги постраждалим.

За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), щорічно у світі через травми, отримані в результаті ДТП, опіків, падінь або утоплень, відбувається до 10% усіх випадків смерті та до 15% усіх випадків інвалідності. Травми та каліцтва є основною причиною загибелі людей у віці від 15 до 45 років і призводять до десятків мільйонів випадків звернень до лікарень за невідкладною допомогою. Основне завдання при наданні першої медичної допомоги полягає в тому, щоб шляхом проведення необхідних найпростіших медичних заходів врятувати життя потерпілому, зменшити його страждання і попередити розвиток можливих ускладнень.

Важливо пам'ятати, що надання першої медичної допомоги при надзвичайному випадку особливо ефективно протягом першої так званої «золотої години». Саме у цей період допомога найбільш ефективна й дозволяє мінімізувати розвиток небезпечних ускладнень, оскільки максимальні компенсаторні функції організму людини при виникненні раптових і серйозних ушкоджень можуть ефективно підтримувати стабільний стан протягом приблизно однієї години. Саме тому в сучасних умовах життя суспільства швидка медична допомога залишається одним із вирішальних чинників порятунку життя.

Однак не завжди швидка допомога може прибути вчасно на місце події. Тому вміння кожного з нас надати першу необхідну допомогу потерпілому до прибуття служб порятунку може зіграти вирішальну роль у рятуванні життя людини.

Основні принципи надання першої медичної допомоги:

1. **«Не панікуйте».** Незалежно від навколишньої ситуації, завжди зберігайте спокій та здоровий глузд, не переймайтеся панікою оточуючих та самі не створюйте її. Знання, вміння і готовність діяти – головні передумови, щоб не завдати шкоди потерпілому та врятувати його.
2. **«Припиніть дію ушкоджуючого фактора».** Якщо ви стали свідком нещасного випадку, у першу чергу треба припинити дію ушкоджуючого фактора – витягти з води, відтягти від електричного стуму, загасити одяг, припинити дію газів, підвищеної температури, холоду та ін.
3. **«Визначте, хто тут головний».** Якщо ви не медик, з'ясуйте, чи немає їх серед оточуючих. Якщо виявилось, що ви найбільш кваліфіковані – беріть ситуацію під свій контроль.
4. **«Подбайте про безпеку».** Порятунок постраждалого не повинен наражати на небезпеку вас, інших рятувальників, саму жертву чи будь-кого з оточуючих. Якщо постраждалого можна транспортувати в безпечніше місце, зробіть це в першу чергу.
5. **«Телефонуйте 103».** якщо стан постраждалого вимагає невідкладної допомоги.

Матеріал підготувала
Олександра Рассолова,
II медичний факультет

МЕЖДУНАРОДНЫЕ ТРАДИЦИИ

МОЕ ЗНАКОМСТВО С ИНДИЕЙ – СТРАНОЙ БОГОВ И АЮРВЕДЫ

В конце 2016–2017 учебного года мне впервые выпала честь посетить Индию в составе рабочей группы, промоотирующей украинское медицинское образование за рубежом.

На протяжении 7 лет работы в англоязычном деканате по подготовке иностранных студентов я достаточно тесно общалась с жителями этой страны и даже могла немного приобщиться к их культуре и национальным праздникам (фестиваль огней Дивали, праздник красок Холи), которые традиционно мы с нашими индийскими друзьями отмечаем в Харькове. При наборе первокурсников в прошлом году я столкнулась с определенными фактами, когда студенты из Южной Индии категорически отказывались находиться с соотечественниками из Северной Индии в одной группе, мотивируя это языковым барьером, разными гастрономическими предпочтениями и т.д. Очень странно, думала я, хотя Восточный и Западный регионы Украины тоже имеют некоторые отличия, но не настолько выраженные, как по мне.

В административном плане Индия делится на 7 союзных территорий и 25 штатов, где люди говорят на местных языках, имеют разные культурные традиции и даже абсолютно разную кухню. Итак, менеджер компании «BobTrade education group» по набору иностранных студентов в Украине Анна Андриенко и я, представитель украинского медицинского вуза, прилетели в аэропорт г. Ченнай на юго-восточном побережье Индии (штат Тамил Наду). Тамил – один из самых больших и известных индийских штатов, который славится уникальной дравидской культурой и великолепными храмовыми комплексами (на территории штата около 30 000 храмов). На этой земле в средние века существовали мощные индийские государства, имевшие влияние на развитие всего региона и оставившие многочисленные культурные памятники и архитектурные шедевры.

Встреча с директором компании AGBM overseas education consultants Анитой Тамарай в 4 часа ночи, 45°, духота и напряженный трафик – вот наши первые впечатления от Тамилы. Несколько часов на отдых в отеле, завтрак и первый семинар «Образование в Украине». Переезд в другой город – новая аудитория и следующий семинар.

Так мы исколесили всю южную Индию с командой Аниты – с востока на запад. Далее отправились в следующий штат Керала. Совсем другая Индия – преимущественно протестантская, такое обилие христианских храмов я встречала только в Западной Европе! Штат Керала, как его называют местные жители «Kerala – Gods own country», сам по себе славится своей дивной зеленой природой, живописными видами океана, реками и озерами, по которым можно плавать на удивительно благоустроенных лодках. Директор компании Anix Education Алекс Томас в перерывах между семинарами показал нам то, что раньше мы могли видеть только в ТВ-программах о путешествиях: аюрведический центр в Соматираме на побережье океана, плавающие дома как составляющая часть этнического круиза, настоящие джунгли с множеством диких обезьян, косуль и слонов. Мы могли оставаться в одном месте всего несколько часов, но и этого времени было достаточно, чтобы забыть об окружающем нас мире. Вспоминалась героиня Джулии Робертс из фильма «Ешь, молись, люби», которая также после поездки в Индию переосмыслила свое отношение к жизни и себе самой. В современной науке аюрведа считается одним из альтернативных ответвлений медицины, которое направлено на долголетие нашего организма. Представьте, что этими бесценными знаниями могут обладать и ваши студенты! Вот отсюда и нетрадиционные способы терапии, специфическая для нас индийская кухня, йога, укрепляющая и исцеляющая не только тело, но и душу. Приятным сюрпризом для меня также стало то, что на наши семинары в Кочине и Триссуре были приглашены родители моих пятикурсников. Так, я встретилась с

родителями и братом Арджуна Маноджа и даже посетила дом и плантацию семьи Абин Джоя, спасибо им за теплый прием и общение – это было бесценно и незабываемо для меня.

Хотелось ли мне уезжать из Кералы? Однозначно нет, но плотный рабочий график был распisan заранее, потому что завершающим этапом нашей поездки стал Дели, который занимает третью строчку в списке городов мира по количеству населения, так как в нем проживает более 16 млн человек. Сейчас столицу Индии представляет собой Нью-Дели – уважаемый, развитый деловой центр, и Старый Дели – средоточие мечетей и базаров, архитектурных достопримечательностей. В Дели нас встретил лично Хардип Сингх – директор «BobTrade education group», который организовал для нас посещение тех достопримечательностей, ради которых туристы со всего мира и летят в Индию: Тадж-Махал в Агре и Храм Лотоса в Дели. Впечатления зашкаливали и, казалось бы, что может быть прекраснее этих мест? Ничего, думала я до посещения Гургаона. Гургаон (Гуруграм) – второй по величине город в штате Харьяна, крупный промышленный и финансовый центр, расположенный в 30 км к югу от Нью-Дели, и один из главных городов-спутников столицы страны. Последний наш семинар был именно там, нас принимали директор компании Fly4studies Рохит Чхабра и его очаровательная жена Нупур. Этот современный мегаполис с небоскребами, прекрасными дорогами и просто грандиозным развлекательным комплексом «Kingdom of Dreams» навсегда покорило мое сердце.

Комплекс «Царство снов», открытый в 2010 г., включает в себя два театра – Nautanki Mahal и Showshaa Theatre, а также необычную зону отдыха – бульвар Culture Gully, который занимает площадь почти в 9 тыс. м². Здесь можно полюбоваться на традиционную архитектуру Индии, попробовать разнообразные блюда местной кухни. Главный театр «Царства снов» – Nautanki Mahal, в котором для представления предназначен большой зал на 835 мест. Самая современная звуковая и осветительная система, гидравлическое оборудование для декораций позволяют добиться невероятных эффектов во время представления. Нам повезло посмотреть там мюзикл «Zangoora» – в лучших традициях старых голливудских фильмов. Он шел на хинди – история про наследного принца, воспитанного бродячими артистами, любимца женщин, ждавшего своего звездного часа, чтобы спасти свою страну и жениться на прекрасной царице. Я погрузилась в эту индийскую сказку полностью, сопровождавшие нас друзья пытались переводить мне некоторые реплики на английский, а я говорила: «Спасибо, не надо – я и так все прекрасно понимаю». Индийская музыка, песни, танцы, костюмы унесли меня далеко в детство – эпоху СССР, когда единственными экшенами в наших советских кинотеатрах были 2-серийные индийские фильмы «Танцор Диско», «Зита и Гита», «Танцуй, танцуй», «Как три мушкетера» и т.д. Я не думала про то, что через несколько часов нам надо ехать в аэропорт и лететь обратно в Украину, я была на сцене вместе с Зангурой и его свитой...

У меня больше нет слов, чтобы дальше описывать свои впечатления об этой поездке. Я побывала во многих городах и странах мира, такой страны нет ни на одном континенте. И культуры подобной тоже нет. Вот почему эти люди – такие добрые и открытые. Вот почему никогда не возникает конфликтов на занятиях с индийскими студентами. Может они не всегда отличники, это правда, но они всем сердцем любят Украину и наших соотечественников, так давайте и мы не будем разочаровывать их, а станем отвечать лишь взаимностью на эту Вселенскую любовь.

Оксана Васильева,

и.о. декана VII факультета
по работе с иностранными студентами

ЮВІЛЯРИ

У липні та серпні свій ювілей відсвяткували: старший викладач кафедри медицини катастроф та військової медицини **Олександр Францович Аксаков**, асистент кафедри гістології, цитології та ембріології **Аліна Борисівна Абрамчук**, сторож гуртожитку № 6 **Валерій Миколайович Білецький**, старший лаборант кафедри медицини катастроф та військової медицини **Світлана Петрівна Божко**, доцент кафедри пропедевтики внутрішньої медицини № 2 та медсестринства **Євгенія Олександрівна Болюкадзе**, доцент кафедри акушерства та гінекології № 1 **Тетяна Леонідівна Весіч**, старший диспетчер деканату I медичного факультету **Валентина Степанівна Власенко**, доцент кафедри мовної підготовки іноземних громадян **Ганна Олегівна Гетьманець**, старший диспетчер деканату стоматологічного факультету **Тетяна Іванівна Гук**, завідувач кафедри дерматології, венерології та СНІДу **Андрій Михайлович Дащук**, оператор котельні газової учбово-лабораторного корпусу **Олександр Анатолійович Іванов**, асистент кафедри загальної практики – сімейної медицини та внутрішніх хвороб **Олена Володимирівна Карая**, старший лаборант кафедри медичної біології **Олена Василівна Киричок**, прибиральник службових приміщень (корпус вул. Сумська, 39) **Людмила Іванівна Кісельова**, професор кафедри внутрішніх та професійних хвороб **Інна Федорівна Костюк**, старший лаборант кафедри медичної та біоорганічної хімії **Юлія Миколаївна Краснікова**, доцент кафедри іноземних мов **Ірина Василівна Кузнецова**, директор Медичного коледжу ХНМУ **Тетяна Михайлівна Лебединець**, прибиральник службових приміщень гуртожитку № 6 **Олена Миколаївна Лисенко**, асистент кафедри стоматології **Віктор Володимирович Любий**, завідувач віварію **Олена Вікторівна Марченко**, завідувач кафедри патологічної фізіології ім. Д.О. Альперна **Ольга Вікторівна Ніколаєва**, доцент кафедри акушерства та гінекології № 2 **Ольга Борисівна Овчаренко**, заступник начальника Редакційно-видавничого відділу **Олена Григорівна Пономаренко**, маляр будівельної групи **Євгенія Іванівна Проскуріна**, доцент кафедри медичної та біологічної фізики і медичної інформатики **Євгенія Борисівна Радзішевська**, старший лаборант кафедри внутрішньої медицини № 2 і клінічної імунології та алергології **Марина Олександрівна Рилова**, доцент кафедри неврології № 1 **Олена Костянтинівна Різниченко**, завідувач кафедри суспільних наук **Ігор Юрійович Робак**, завідувач кафедри гістології, цитології та ембріології **Олександр Юрійович Степаненко**, доцент кафедри педіатрії № 1 та неонатології **Лариса Григорівна Тельнова**, професор кафедри клінічної лабораторної діагностики **Тетяна Іванівна Тюпка**, асистент кафедри внутрішньої медицини № 1 **Еліна Юрївна Фролова-Романюк**, асистент кафедри терапевтичної стоматології **Юлія Анатоліївна Черепинська**, доцент кафедри фізіології **Лариса Володимирівна Чернобай**, доцент кафедри акушерства та гінекології № 1 **Андрій Олександрович Щедров**, асистент кафедри клінічної лабораторної діагностики **Олена Миколаївна Яворська**.

У вересні свій ювілей святкують: асистент кафедри стоматології дитячого віку, дитячої щелепно-лицевої хірургії та імплантології **Сергій Федорович Запара**, лаборант кафедри радіології та радіаційної медицини **Олена Петрівна Кобцева**, доцент кафедри пропедевтики внутрішньої медицини № 2 та медсестринства **Катерина Олександрівна Красовська**, асистент кафедри неврології № 2 **Ірина Олександрівна Лапшина**, асистент кафедри медичної та біологічної фізики і медичної інформатики **Тетяна Володимирівна Левченко**, доцент кафедри медичної та біоорганічної хімії **Лариса Володимирівна Лук'янова**, доцент кафедри оториноларингології **Андрій Вікторович Лупир**, водій автотранспортних засобів служби по організації, експлуатації та ремонту автотранспорту **Олександр Леонідович Міловідов**, асистент кафедри стоматології **Валерій Вікторович Олейнічук**, асистент кафедри епідеміології **Святослава Адамівна Пашкевич**, доцент кафедри медичної та біоорганічної хімії **Валентина Миколаївна Петюніна**, асистент кафедри гістології, цитології та ембріології **Юлія Василівна Покрачинська**, провідний бібліотекар відділу обслуговування науковою літературою сектору абонементів наукової літератури Наукової бібліотеки **Наталія Олексіївна Рудько**, доцент кафедри педіатрії № 2 **Віктор Миколайович Саратов**, завідувач відділу обслуговування науковою літературою Наукової бібліотеки **Валентина Михайлівна Серпухова**, старший лаборант кафедри акушерства та гінекології № 2 **Віра Кузьмівна Сиротіна**, старший диспетчер деканату V факультету з підготовки іноземних студентів **Людмила Петрівна Сушко**, прибиральник службових приміщень головного учбового корпусу **Людмила Леонідівна Ткаченко**, водій автотранспортних засобів служби по організації, експлуатації та ремонту автотранспорту **Віктор Миколайович Штельмахов**, прибиральник службових приміщень учбово-лабораторного корпусу **Лідія Стіфанівна Шульчевська**.

 ЗАПОБІГТИ, ДОПОМОГТИ, ВРЯТУВАТИ

ДІЇ ПРИ ВИЯВЛЕННІ ПІДОЗРІЛОГО ПРЕДМЕТА

Ознаки можливої присутності вибухового пристрою, інших небезпечних предметів:

- наявність дротів, невеликих антен, ізоляційної стрічки, шплагату, мотузки, скотчу в пакеті або якщо вони стирчать із пакету;
- шум із виявлених підозрілих предметів (пакетів, сумок та ін.), цокання годинників, клацання та ін.;
- наявність на знайденому предметі елементів живлення (батареїок);
- розтяжки із дроту, мотузок, шплагату, волосіння;
- незвичайне розташування предмету;
- нехарактерність виявленого предмета для даної місцевості;
- специфічний запах.

Дії у разі виявлення підозрілого предмета

- Не пересувати виявлений пристрій, не торкатися і навіть не підходити до нього. Не палити, не користуватися засобами радіозв'язку, у тому числі мобільним телефоном, поблизу даного предмета.
- негайно повідомити про виявлення підозрілого пристрою у правоохоронні органи за телефонами 101 або 102; начальнику караулу або начальнику зміни.

- Зафіксувати час і місце виявлення предмета.
- Звільнити людей від небезпечної зони в радіусі не менше 100 м.
- По можливості подбати про охорону підозрілого предмета й небезпечної зони.
- Забезпечити (допомогти забезпечити) організовану евакуацію людей з території, прилеглої до небезпечної зони.
- Дочекатися прибуття представників правоохоронних органів, указати місце розташування підозрілого предмета, повідомити про час та обставини його виявлення. Далі діяти за вказівками представників правоохоронних органів.
- Не повідомляти про загрозу вибуху нікому, крім тих, кому необхідно дізнатися про безпеку, аби уникнути паніки.
- Подбати про достатню кількість персоналу для здійснення огляду об'єкту й проінструктувати щодо поводження з ним (на що звертати увагу при виявленні небезпечних пристроїв або інших підозрілих предметів).
- Повідомити персонал про заборону приймати на зберігання будь-які предмети та речі від сторонніх осіб.
- Описати зовнішній вигляд предмета, схожого на вибуховий пристрій.

Категорично заборонено:

- ударяти по корпусу небезпечного предмета камінням, залізом та ін.;
- торкатися вибухонебезпечних пристроїв, переносити та перекочувати їх;
- закопувати пристрій у землю або кидати у вогонь;
- намагатися розібрати або розпилити предмет.

Борис Залевський,
голова комісії ХНМУ з надзвичайних ситуацій,

Петро Бодник,
майстер виробничого навчання курсів ГО м. Харкова

НАШИ ВЫПУСКНИКИ

И СЕРДЦЕ ОТЗЫВАЛОСЬ РАДОСТЬЮ...

Три дня провела в радости, общаясь с сумным, образованным человеком. Он цитирует Маркеса, апеллирует к Сервантесу, любит Горького и знает Макаренку (спрашивает, помните «Флаги на башнях»?).

Его зовут Насим Бишара, он выпускник нашего университета 1981 года, живет в Израиле.

Когда увидела его фото в ленте Фейсбука (это было месяца три-четыре назад), я его узнала, потому что у этого взрослого человека остались все те же «черты» в глазах. Мы стали общаться, и вот он в Харькове, и мы рассматриваем фото его курса, я узнаю многих и помню их имена, хотя между нами 36 лет жизни...

Я боялась, что встреча наша будет грустной – уже нет преподавателей, учивших Насима, да и опасения временного парадокса присутствовали. Но ничего подобного не произошло.

Насим – невероятно позитивный человек с прекрасным чувством юмора и хороший рассказчик. Его воспоминания похожи на байки из студенческой жизни: «Как я сдавал анатомию», «Как через крышу залез в окно к любимой девушке», «Как мы работали в стройотряде», «Как мы ходили в театр»... Неповторимые моменты студенческой жизни!

Мы прошлись по университету, и знакомые места отзывались в сердце Насима радостью узнавания. На кафедре патанатомии он попросил показать аудиторию № 6. Это оказался минизал с трибуной, на которую он тут же вошел и провозгласил: «С этой трибуны я читал доклад о коммунистической партии Израиля. И уже тогда я знал, что мировому коммунистическому движению скоро придет конец!».

Музыка, литература, живопись всегда рядом с доктором. В первый же день, день приезда, он радостно сообщил, что билеты на «Кармен-сюиту» уже взял. И еще хочет послушать джаз, посетить выставку картин, побродить по городу... Все успели, послушали, посмотрели. Прониклись духом города, восхитились его красотой, чистотой, самобытностью.

Разносторонность интересов доктора Насима восхищает. Собственно, и в профессии он разносторонне осведомлен. Окончив ХМИ с красным дипломом, начал работать семейным врачом, потом изучал внутренние болезни и пришел к гастроэнтерологии и гепатологии. Работает в Кармельской больнице Хайфы, его кабинет оснащен современной аппаратурой. Трое из пяти медсестер – выходцы из Советского Союза. Это один из факторов, который способствует сохранению русского языка и привлечению в клинику русскоговорящих пациентов, ценящих высокий профессионализм доктора Насима, его веселый нрав и владение словотерапией. Язык, которому обучили доктора Насима в Харькове, и культура нашего народа стали его достоянием и профессиональным орудием.

Вот такой он, выпускник нашего университета Насим Бишара из Израиля. Он покидал Харьков со смешанным чувством радости и грусти, восхищения и сожаления, благодарности за возможность вернуться в прошлое.

Ирина Запорожец,

старший преподаватель кафедры языковой подготовки иностранных граждан

СЛОВО ВЫПУСКНИКА

«УЧИТЬСЯ НИКОГДА НЕ ПОЗДНО...»

За шесть лет учебы я понял, что учиться никогда не поздно, у современного доктора на этом построена вся профессиональная деятельность — мы выбрали такую профессию, для которой повышать свою квалификацию жизненно необходимо.

Хочу выразить благодарность преподавателю кафедры внутренней медицины № 1 Галине Юрьевне Панченко, преподавателю кафедры фармакологии и медицинской рецептуры Элле Владимировне Карнаух, а также нашему декану и его сотрудникам за то, что они все шесть лет «учились» вместе с нами.

Абитуриентам хотелось бы пожелать старательного отношения к учебе, готовности к решению сложностей и проблем. Если они выбрали профессию медика, однозначно будет нелегко, когда

столкнутся с реальной жизнью.

Сергей Полтавченко, I медицинский факультет

Заканчивая университет с легким чувством недоумения «а что же будет дальше»? Пока мы учились, все было понятно: ходили на пары, изучали материал, внимательно слушали преподавателей, а теперь новое место, карьерный рост – все это вызывает легкую растерянность. За шесть лет учебы я поняла, что спрavedливости в жизни мало, нужно быть хватким и гибким.

Абитуриентам хочу пожелать терпения, рвения, хватки – это им точно пригодится. Ничего простого в выбранной профессии нет, какая бы специальность не была. Важно, чтобы с самого первого курса они определились со специализацией, чтобы целенаправленно изучали эту область и углубляли свои знания.

Лилия Навка, II медицинский факультет

Испытываем незабываемые ощущения по окончании пяти лет обучения, хотим сказать спасибо нашему университету – было очень интересно, познавательно, увлекательно и поучительно. Очень рады, что прошли эти пять лет, горды за себя и за нашу группу.

В университете нас научили многому: держать себя в руках, ответственно относиться к учебе, профессии, быть в ответе за свои действия и поступки.

На стоматологическом факультете уникальный преподавательский состав. Огромная благодарность Юлии Владимировне Фоменко, Елене Викторовне Андреевой, Алле Владимировне Погореловой, Елене Олеговне Бережной и, конечно, уважаемому Геннадию Петровичу Рузину – лояльному, справедливому человеку и специалисту с большой буквы.

Абитуриентам — терпения, рвения, желания, пусть они подумают: действительно ли это их осознанный выбор, ведь врач — это прежде всего призвание, и путь к профессии будет долгим и тяжелым, но итог стоит затраченных усилий.

Алина Новикова, стоматологический факультет

Я поступила в университет после медицинского колледжа, окончила «Сестринское дело» (бакалаврат). Хотя я и проучилась в университете всего один год, мне немного грустно – буду скучать по учебе, преподавателям, но все же рада успешному окончанию вуза.

Абитуриентам — терпения, необходимо серьезно учиться, потому что медицина намного важнее технических профессий, работа с человеком — это очень ответственно.

Отдельное спасибо хочу сказать преподавателю кафедры хирургии Владимиру Васильевичу Чуагу, а также от всей души поблагодарить сотрудников деканата.

Марина Самойлова, III медицинский факультет

Мы рады, что окончили медицинский университет и едем в свою страну, домой к родителям.

Хотим поблагодарить любимых преподавателей с кафедры биохимии, педиатрии и внутренней медицины № 2.

Абитуриентам желаем удачи, усердно учиться, понадобится терпение, терпение и еще раз терпение, легко не будет, но все будет хорошо!

Айтадж Зулфугарлы (Азербайджан),

V факультет по подготовке иностранных студентов

ХВИЛЮЮЧІ МИТИ ВИПУСКНОГО

30 червня державна скарбниця медиків поповнилася молодими спеціалістами – до лав ескулапів приєдналися випускники Харківського національного медичного університету 2017 року. Урочистості з нагоди цієї події – 202-го випуску вишу – вже традиційно відбулися в Харківському національному академічному театрі опери та балету ім. М.В. Лисенка.

Почалася церемонія з мітингу на майданчику в головному корпусі ХНМУ, звідки урочистою ходою випускники, викладачі, співробітники вишу пройшлися містом до ХНАТОБу. Торжество відкрив ректор медичного університету Володимир Лісовий, який звернувся зі словами вітання та напутньою промовою до новоспечених медиків, що працюватимуть відтепер у різних кутках нашої держави та інших країнах світу. Він зазначив: «Сьогодні у великій сім'ї медиків визначне свято – черговий випуск найстарішої медичної школи країни – Харківського національного медичного університету. Це насправді родинне свято не лише випускників і їх батьків, а й викладачів вишу та медичної спільноти нашого міста й області. Нарешті здійснилася спільна мета – ви стали лікарями. Я вітаю всіх із цією довгоочікуваною подією – отриманням диплому Харківського національного медичного університету, реніме якого бажаю тримати вам завжди».

На церемонії вручення дипломів були присутні й почесні гості. Зокрема, випускників привітав народний депутат України Олександр Біловол. Він сказав: «Сьогодні ви – найщасливіші у світі, тому що закінчили один із найпрекрасніших та найпрестижніших вищих навчальних закладів не тільки нашої країни, а й Європи. Я хочу побажати вам зберегти на все життя ту клятву Гіппократа,

яку ви дали сьогодні, щоб ви ніколи не запламували білий халат і гідно несли ім'я Харківського національного медичного університету». Він також висловив велику вдячність професорсько-викладацькому складу вишу за якісну підготовку майбутніх лікарів та особисто ректору університету Володимиру Лісовому, який зі своєю командою зробив дуже багато для того, щоб ХНМУ здобував перші місця на теренах нашої держави в рейтингах Міністерства охорони здоров'я України. За його словами, це говорить про високий професіоналізм і авторитет наших учених та викладачів, високу моральну та професійну атмосферу в закладі.

Від імені обласної та міської влади випускників із цією довгоочікуваною подією прийшли привітати заступник голови Харківської облдержадміністрації Михайло Черняк, перший заступник голови Харківської облради Віктор Коваленко, заступник міського голови – директор Департаменту економіки та комунального майна Харківської міськради Михайло Фатєєв.

Для випускників медичного вишу цей останній день студентського життя разом із тим став першим днем офіційного визнання фахівцями. Так, професор кафедри медичної генетики Олена Гречаніна звернулася зі щирими словами подяки до своїх колег – викладачів, до батьків випускників і власне до винуватців свята – майбутніх лікарів. Вона зазначила: «На вас чекає зовсім нове життя: ви потрапили на пік еволюційних змін, коли наш людський геном намагається вижити у світі тих перетворень, які зробила цивілізація, і вам потрібно буде все це зрозуміти. Але я хочу, щоб у цьому житті з його складними поворотами та новими відкриттями ви не втратили головне – любов як таку: до нашої держави, своїх вчителів, батьків, пацієнтів та хворих. Я глибоко впевнена, що випускники нашого медичного університету не можуть прожити своє життя інакше».

Молоду когорту медиків також привітали й їхні наставники та вчителі, зокрема, декани факультетів, які побажали майбутнім лікарям гідно нести почесне звання лікаря – однієї з найблагородніших, найпотрібніших та людських професій. Додали святкового настрою чудові виступи творчих колективів Слобожанщини, а одним із найзворушливіших моментів свята стали теплі й щирі слова офіційного звернення випускників, що пролунали з великої сцени театру.

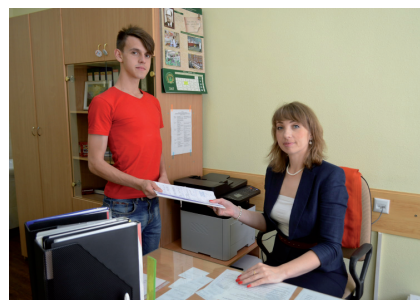
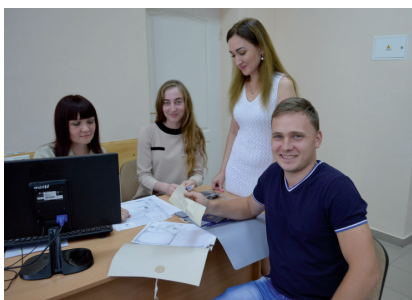
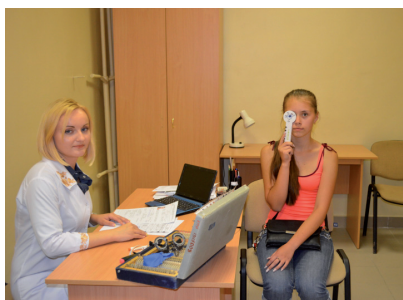
Матеріал підготувала фахівець
служби з інформаційного забезпечення **Олена Голікова**

ДОВІДКА

За понад 210-річну історію Харківського національного медичного університету випущено більше 70 тис. фахівців, з яких близько 7 тис. – це громадяни іноземних держав. Перший випуск відбувся у 1816 р., у наступні роки випуски проходили в різному форматі: за прискореним курсом і двічі в навчальному році. Були роки, коли через деякі незмінні обставини випуску студентів медичного факультету не було зовсім. Нині в університеті навчається понад 7 тис. студентів, інтернів, магістрів, клінічних ординаторів, аспірантів і докторантів, серед них понад 3,5 тис. іноземних громадян з 84 країн світу.

У 2017 році університет випустив 1091 фахівця, що отримали диплом спеціаліста, бакалавра, магістра, серед них 17 відмінників навчання, 459 – студенти факультетів з підготовки іноземних громадян із 46 країн світу.

ПІДСУМКИ ВСТУПНОЇ КАМПАНІЇ

16 серпня завершилася вступна кампанія – 2017 у Харківському національному медичному університеті.

Протягом вступної кампанії до приймальної комісії ХНМУ надійшло 5 990 заяв, з них в електронному вигляді – 5 700, що складає близько 95% загальної кількості. Загальний конкурс по університету склав 7,74 особи на одне місце.

Усього до університету за освітнім ступенем «Магістр» на базі повної загальної середньої освіти зараховано 622 особи, з яких 407 – за державним замовленням. У поточному році надійшло 15 заяв від вступників, які мали право на вступ за особливими умовами, з яких 5 зараховано до університету.

На спеціальність «Медицина» на другий курс (із нормативним терміном навчання на вакантні місця) подано 138 заяв – зараховано 20 студентів, а за спеціальністю «Стоматологія» подано 20 заяв – зараховано 12 студентів.

За освітнім ступенем «Магістр» за спеціальностями «Медсестринство», «Технології медичної діагностики та лікування», «Публічне управління та адміністрування» й «Освітні, педагогічні науки» зарахований 51 студент.

За освітнім ступенем «Бакалавр» за спеціальностями «Медсестринство» й «Технології медичної діагностики та лікування» зараховано 33 студенти, з яких 5 – за державним замовленням.

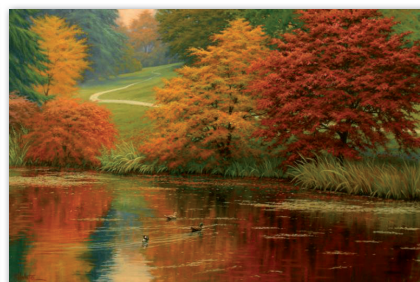
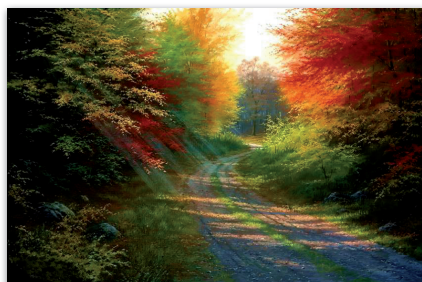
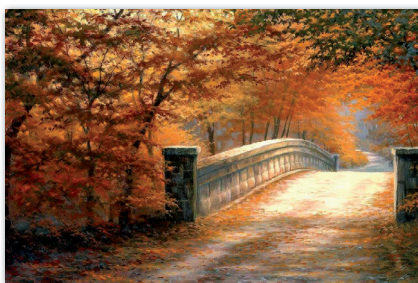
Активно проводився набір за новою спеціальністю «Фізична терапія, ерготерапія» освітнього рівня «Бакалавр», на яку зараховано 28 студентів.

На другий курс за спеціальністю «Технології медичної діагностики та лікування» й третій курс за спеціальністю «Лабораторна діагностика» за освітнім ступенем «Бакалавр» зараховано 6 студентів.

За матеріалами приймальної комісії

АРТ терапія

Золотая осень Чарльза Дайта

«Медичний університет»
Реєстр. свідоцтво ХК № 2098 – 839 ПР від 05.03. 2014 р.
Засновник – Колектив Харківського національного медичного університету.
Газета виходить один раз на місяць
Адреса редакції: 61022, Харків, пр. Науки, 4.
Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707-73-60
e-mail: redakt@knmu.kharkov.ua
www.knmu.kharkov.ua

Підписано до друку 27.09.2017. Формат 60 x 90/4.
Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.
Умов. друк. арк. 8. Обл.-вид. арк. 8,5.
Тираж 500 прим. Зам. № 09/27.
Видання підготовлено та надруковано у ТОВ ВПП «Контраст».
61166, м. Харків, пр. Науки, 40,
т. (057) 719-49-13, 717-76-51

Реєстраційне свідоцтво ДК № 178 від 15.09.2000
За точність викладення фактів відповідальність несе автор. Рукописи не рецензуємо й не повертаємо. Точка зору авторів публікацій може не збігатися з позицією редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редактор В. Захаревич
Коректори М. Тарасенко, Є. Рубцова